

Συνθήκες πολέμου στα επείγοντα των δημόσιων νοσοκομείων

Στα επείγοντα του νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης η αναμονή, ειδικά στο Παθολογικό, το Οφθαλμολογικό και το ΩΡΛ, μπορεί να φθάσει τις 5 ώρες. Ένας νοσηλευτής μπορεί να χρειαστεί να καλύψει δύο ιατρεία συγχρόνως. Στο «Παπανικολάου», λόγω έλλειψης τραυματιοφορέων, οι ασθενείς στα ΤΕΠ μεταφέρονται από τους συνοδοί, αν και το νοσοκομείο είναι ανεπτυγμένο σε ξεχωριστά αυτόνομα κτίρια. Στα ΤΕΠ του «Γ. Γεννηματάς» Θεσσαλονίκης, η διαλογή ασθενών γίνεται από διοικητικό υπάλληλο. Στα επείγοντα του νοσοκομείου «Παπαγεωργίου» ο χρόνος αναμονής στο Παθολογικό φθάνει τις 8 ώρες, στα χειρουργικά

τις 7 ώρες, στο Παιδιατρικό και στο Καρδιολογικό τις 5 ώρες. Στο Κρατικό Νικαίας της Αθήνας, η αναμονή στα επείγοντα υπερβαίνει τις 7 ώρες, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται συχνά επεισόδια λόγω των καθυστερήσεων. Οι συνοδοί των ασθενών σέρνουν οι ίδιοι τα φορεία και τα καρότσια, ενώ καταγράφονται και ελλείψεις μηχανημάτων (απινιδωτές και καρδιογράφοι). Στην κάθε εφημερία του «Αττικών» προσέρχονται κατά μέσον όρο 1.200 περιστατικά, ενώ ανά βάρδια εργάζονται μόλις 2-3 τραυματιοφορείς και μόλις ένας υπάλληλος ασφαλείας.

Μία εικόνα που παραπέμπει σε συνθήκες πολέμου, λόγω της

Εφημερίες χωρίς βασικές ειδικότητες γιατρών και χωρίς ιατρικά μηχανήματα καταγγέλλει η ΠΟΕΔΗΝ.

μεγάλης προσέλευσης ασθενών και του λιγοστού προσωπικού, περιγράφει για τα τμήματα επείγοντων περιστατικών των δημόσιων νοσοκομείων, η Πανεληνία Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημόσιων Νοσοκομείων (ΠΟΕΔΗΝ), που κατέγραψε την κατάσταση σε 61 μονάδες του ΕΣΥ. Σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, η κίνηση στα τμήματα επείγοντων

περιστατικών έχει αυξηθεί κατά 40% την τελευταία τριετία, την ίδια περίοδο που οι αντοχές των δημόσιων νοσοκομείων έχουν εξαντληθεί.

Όπως περιγράφουν οι εργαζόμενοι, τα νοσοκομεία εφημερεύουν χωρίς να διαθέτουν βασικές ειδικότητες γιατρών, ιατρικά μηχανήματα, αλλά και αντιδραστήρια για βασικές εξετάσεις (π.χ. τροπονίνη για τα εμφράγματα) και οργανωμένα ΤΕΠ. «Ασθενείς με σοβαρά επείγοντα προβλήματα υγείας ταλαιπωρούνται με συνεχείς διακομιδές σε εφημερεύοντα νοσοκομεία έως ότου βρεθεί το κατάλληλο για την αντιμετώπιση της αρρώστιας τους. Οι διάδρομοι είναι γεμάτοι μπροστά από τα ια-

τρεία, οι ασθενείς και οι συνοδοί είναι στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλον, πολλές φορές η ουρά φθάνει έξω από το κτίριο που στεγάζονται τα ΤΕΠ και δεν υπάρχουν χώροι που να απομονώνονται ασθενείς με μεταδιδόμενες ιώσεις. Οι ώρες αναμονής σε πολλές περιπτώσεις ξεπερνούν τις 5 ώρες και φθάνουν τις 8. Οι συνοδοί αναλαμβάνουν τον ρόλο του τραυματιοφορέα, του νοσηλευτή, του ψυχολόγου και του γιατρού στις ατελείωτες ώρες αναμονής. Πολλοί αγανακτούν από την καθυστέρηση και φεύγουν χωρίς να εξετασθούν. «Κάποιοι το πληρώνουν με τη ζωή τους», επισημαίνει η ΠΟΕΔΗΝ.

Π. ΜΠ.